

इति राजनिर्घण्टः ॥

इक्षुनेत्रं, स्त्री, (इक्षुनेत्रं) इक्षुमूलं । इति राज-
निर्घण्टः ॥

इक्षुपत्रः, पुं, (इक्षुः पत्रमिव तोल्यं पत्रं यस्य) ।
यावनालनामध्यान्विशेषः । इति राजनिर्घण्टः ॥
जोयार इति भाषा ।

इक्षुप्रः, पुं, (इक्षुरिव पूर्यते । इक्षु + पु + क) ।
शरद्वर्णः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (शरद्वर्णशब्दे-
ऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः) ।

इक्षुबालिका, स्त्री, (इक्षुबालिकेव तदाकृतित्वात्) ।
इक्षुतुल्या । इति रत्नमाला ॥ अनाखु इति-
स्यात् । काशः । इति राजनिर्घण्टः ॥ काश्रिया
इति भाषा ।

इक्षुमूलं, स्त्री, (इक्षुः मूलमिव मूलं यस्य) । दत्तवि-
शेषः । तत्पर्यायः । इक्षुनेत्रं २ मोरटकं ३ वंश-
नेत्रं ४ वंशमूलं ५ मोरटं ६ वंशपूरकं ७ । इति
राजनिर्घण्टः ॥ ("अतीव मधुरो मूलः" इति सुश्रुतः) ।

इक्षुयोनिः, पुं, (इक्षुयोनिस्तत्पित्तकारणं) । पुण्ड्रक-
इक्षुः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (तत्र पौण्ड्रकः । शैल-
प्रसादमाधुर्यैर्विरः, इति वामटः । पौण्ड्रकशब्दे
चास्य विशेषो ज्ञेयः) ।

इक्षुरा, पुं, (इक्षुमिक्षुवत् गन्धं राति ददातीति ।
इक्षु + रा + क) । कोकिलाक्षरद्वयः । इति रत्न-
माला ॥ कुलिया खारा इति भाषा । इक्षुः ।
गोक्षुरकद्वयः । इति शब्दरत्नावली ॥ काशः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

इक्षुरकः, पुं, (इक्षुर + स्वार्थे + क) । कोकिलाक्ष-
रद्वयः । स्थूलशरः । काशद्वयः । इति राजनिर्घण्टः ।
("स्वयङ्मुक्तुरकयोः फलचूर्णं सप्रकर्षम् ।
धारोष्णं नरः पीत्वा पयसा न क्षयं व्रजेत्" ॥
इति सुश्रुतः) ।

इक्षुरसः, पुं, (इक्षुरिव रसो यस्य) । काशद्वयः ।
इति भावप्रकाशः ॥ (इक्षुरक्षस्य रसः) अस्य गुणाः
कषेण यथा ; दन्तपीडितेक्षुरसगुणाः । जीवन-
हितकारित्वं, हिमत्वं, शुक्रकारित्वं, दमिजनकत्वं,
वायरक्तपित्तनाशित्वं, खादुत्वं, रक्तवर्द्धकत्वं धातु-
वर्द्धकत्वं यथा भावप्रकाशः ।

"दन्तद्विपीडितस्येक्षुरसः पित्तासनाशनः ।
शर्करासमवीर्यः स्यादविवादी कफप्रदः" ॥
यन्निष्पीडितरसगुणाः, रक्तशुक्रकारित्वम्, शी-
तलत्वं, सारकत्वं, दाहजनकत्वं, किञ्चित् पित्त-
वायुनाशित्वं, क्षीरविह्वलदाहकारित्वञ्च यथा,
भावप्रकाशे,—

"मूलायजन्तुयग्रदिपिडनात् मलसंकरात् ।
किञ्चित्कालं विष्टव्याथ विक्षतिं याति यान्तिकः ॥
तस्मात् विदाहो विष्टमो गुरुः स्यात् यान्तिको
रसः । पर्युषितेक्षुरसगुणाः । वान्तिहरत्वं, वातज-
नकत्वं, काष्ठप्रतिश्यायरोगदाहत्वं, कफवायुकारि-
त्वञ्च । यथा भावप्रकाशे ।

"रसः पर्युषितो नेष्टो ह्यक्षो वातापहो गुरुः ।
कफपित्तकरः शोषी भेदनश्चातिमूचनः" ॥ * ।
पक्षेक्षुरसगुणाः । गुणत्वं । सुतीक्ष्णत्वं । कफ-

वातनाशित्वं । क्षिग्धत्वं । अतिपाके विदाहत्वं ।
पित्तासदोषशोषकारित्वञ्च । यथा भावप्रकाशे ।
"पक्षो रसो गुरुः क्षिग्धः सुतीक्ष्णः कफवातनुत् ।
गुल्मानाहप्रशमनः किञ्चित् पित्तहरः स्मृतः" ॥ *

इक्षुरसविकारगुणाः । यथा भावप्रकाशे ।

"इक्षुर्विकारास्तृड्दाहमूर्च्छापित्तासनाशनाः ।
गुरवो मधुरा बल्याः क्षिग्धाः वातहराः सराः ।
तथा मोहहराः शीता दह्या विषहरिणः" ॥

इक्षुरसक्तायः, पुं, (इक्षुरसस्य क्तायः) । गुडः । इति
हेमचन्द्रः ॥ (गुडशब्दे ऽस्य गुणादयो व्याख्येयाः) ।
इक्षुरसोदः, पुं, (इक्षुरसवत् उदकं यस्य उदकास्य
उदभावः) । इक्षुसमुद्रः । इति जटाधरः ॥

इक्षुवल्ली, स्त्री, (इक्षुरिव सुखादा वल्ली) । क्षीर-
विदारी । क्षीरकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

इक्षुवल्ली, स्त्री, (इक्षुरिव सुखादा वल्ली जता) ।
क्षीरविदारी । इति राजनिर्घण्टः ॥

इक्षुवाटिका, स्त्री, पुण्ड्रकः । इति राजनिर्घण्टः ।
एङि चान् इति भाषा ।

इक्षुवाटी, स्त्री, (इक्षुर्वाटीव) । पुण्ड्रकः । इति
राजनिर्घण्टः ।

इक्षुवेष्टनः, पुं, (इक्षुरिव वेष्टनं यस्य) । भद्रमुद्रः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

इक्षुशकटं, स्त्री, (इक्षुः क्षेपं । इक्षुशब्दात् क्षे-
पशकटशक्तिनौ इति शकटप्रत्ययः) । इक्षुक्षेपम् ।
इति व्याकरणम् ॥ इक्षुर भूमि इति भाषा ।

इक्षुशक्तिनं, स्त्री, (इक्षुर्भवनं क्षेपं वा । इक्षु +
शक्तिनं) । इक्षुक्षेपं । इति व्याकरणम् ॥

इक्षुसारः, पुं, (इक्षुः सारः) । गुडः । इति राजनिर्घण्टः ।
इक्षुजुः, पुं, (इक्षुमाकरोतीति । इक्षु + आङ् + क
+ भित्वादिवात् डुः) । यदा इक्षु इति शब्दं
अकतीति अक गतौ बाहुलकादुण् । वैखल्यमनु-
पुल्लः । स तु सत्वयुगे अयोध्यायां सूर्यवंशीयादि-
राजः । इति पुराणम् ॥ (गीतायाम् । ४ । १ ।

"विवस्वान् मनवे प्राह मनुर्वित्त्वाकवेऽब्रवीत्" ।
इत्वाकोर्गोत्रे जाताः इति व्युत्पत्त्या वाचस्पिकाः ।
इत्वाकुर्वन्शोड्भवाः । यथा रघुः । १ । ७२ ।

"इत्वाकूणां दुरापेऽर्थे त्वदधीना हि सिद्धयः" ।
इत्वाकुः, स्त्री, (इक्षु + आङ् + क + डु) । कटु-
कुम्भी । इत्यमरो मेदिनी च ॥ तितलाड इति
भाषा । ("इत्वाकुसुमचूर्णं वा पूर्ववदेव क्षीरेण
काशश्वासच्छर्दिकपरोगेषूपयोगः" । इति सुश्रुते ।
"सिद्धं वक्ष्याम्येतत्काकुल्यं येषां प्रशस्यते" ।
अस्याः पर्यायो यथा ।

"लम्बाय कटुकालावुत्तुम्बि पिण्डफला तथा ।
इत्वाकौ फलिनी चैव प्रोच्यते तस्य कल्पना" ॥
अस्या रोगविशेषे प्रशस्तता यथा ।

"काशश्वासविषच्छर्दिवृज्वरार्त्तं कफकर्षितं ।
प्रतप्त्यति नरे चैव वमनार्थं तदिष्यते" ॥
अवस्थाभेदेनास्या व्यवहारो यथा ।

"अपुष्यस्य प्रबालानां सुष्टिं प्रादेशसन्मिताम् ।
क्षीरप्रस्थे प्रहतं दद्यात् पित्तोन्निहो कफज्वरे" ।
एण्यादिषु च चत्वारः क्षीरे जीमूतके यथा ।

योगाहरितपाण्डूनां सुरामण्डने पञ्चमः ॥

फलस्य रसभागश्च त्रिगुणक्षीरसाधितम् ।

उरःस्थिते कफे दद्यात् खरभेदे सपीनसे ॥

हृतमध्येफलेजीर्णं क्षितं क्षीरं यदा दधि ।

जातं स्यात् कफजे कासे आसे वक्ष्याच्च तत्पिबेत् ॥

मस्तुना वा फलान्मध्यं पाण्डुकुष्ठविषादितं ।

तेन तत्र विषक्कं वा सक्षीरलवणं पिबेत् ॥

अजाक्षीरेण वीजानि भावयेत् प्राययेत् च ।

विषगन्धोदरग्रन्थिगण्डेषु क्षीपदेसु च ॥

तुम्बाः फलरसैः शुष्कैः सपुष्पैरवचूर्णितम् ।

कृद्दयेन्माल्यमाश्राय गन्धसम्पत्सुखोचितः ॥

भक्षयेत्फलमध्यं वा गुडेन फललेन च ।

इत्वाकुफलतैलं वा सिद्धं वा पूर्ववद्धृतम् ॥

पञ्चाशद्विंशत्यज्ञानि फलादीनां यथोत्तरम् ।

पिबेद्विषस्य वीजानि कषायेव्यासुतं पृथक् ।

यष्ट्याङ्गकोविदाराद्यैर्मूर्च्छिमन्तनं च पिबेत् ॥

कषायेः कोविदाराद्यैर्मात्राच्च फलवत् स्मृताः ।

गुल्ममेहे प्रसेके च कृत्स्नं मांसरसैः पिबेत् ॥

नरः साधु वसत्येवं न च दौर्बल्यमनुते" ॥

"इत्वाकुमूलं मदनं विशल्यातिविषे वचनं ।

कुष्ठं किण्वाधिकौ चापि पिबेत्तुल्यानि पूर्ववत्" ॥

इति चरकः ॥

इक्षुरिः, पुं, (इक्षुवक्षस्य चरिः) । काशद्वयः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (काशशब्दे ऽस्य गुणादयो ज्ञा-
तव्याः) ।

इत्वालिकः, पुं, (इक्षुरिव अक्षति व्याप्नोतीति) ।
काशद्वयः । इति भावप्रकाशः ॥

इत्वालिका, स्त्री, (इत्वालिका + टाप्) । इक्षुतुल्या ।
इति रत्नमाला ॥ अनाखु इति भाषा । खागड़ा
इति केचित् ॥

इक्षु, गतौ । (आदि-पर-सक-सेट्) । इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ तृतीयखरादिः । रक्षति । इति
दुर्गादासः ॥

इक्षु, इ, गतौ । (आदि-पर-सक-सेट्-इदित्) । इति
कविकल्पद्रुमः ॥ तृतीयखरादिः । इ, इक्षते । इति
दुर्गादासः ॥

इग, इ, गतौ । (आदि-पर-सक-सेट्-इदित्) । इति
कविकल्पद्रुमः ॥ तृतीयखरादिः । इ, इक्षति
इक्षितं । इति दुर्गादासः ॥ (यदुक्तं भारते ।
"तथा ह्यहमिदं विश्वं यच्छेङ्गं यच्च नेक्षति" ।
इङ्गं, चि, (इगि + क) । अङ्गत्वं । जङ्गमं । इति
मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥ (यथा, भारते ।
("तथा ह्यहमिदं विश्वं यच्छेङ्गं यच्च नेक्षति") ।
इङ्गं, पुं, (इङ्ग + घञ्) । इक्षितं । ज्ञानं । इति
मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥

इक्षितं, स्त्री, (इगि + क्त्वा) । अभिप्रायानुरूपचेष्टा-
विष्कारणं । ठार सङ्केत इत्यादि भाषा । तत्प-
र्यायः । आकारः २ इङ्गः ३ । इत्यनरः ॥ गमनं ।
चेष्टा । इति हेमचन्द्रः ॥

("आकारैरिङ्गितैर्गत्या चेष्टया भाषणेन च ।
नेत्रवक्त्रविकारेण लक्ष्यतेऽन्तर्गतं मनः" ॥
हृत्तोपदेशे सुहृद्देः । (तथा च रघुः १ । २० ।)